30 Ιουνίου 2009

Η προφητεία του Αγίου Νήφωνος για την μέλλουσα κρίση (Μέρος 1ο)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Η Δευτέρα Παρουσία

ΕΙΧΕ βραδιάσει για τα καλά. Ο όσιος είχε μόλις τελειώσει την τακτική του νυχτερινή προσευχή. Ξάπλωσε πάνω στις πέτρες, όπως συνήθιζε, για να κοιμηθεί. Μα δεν τον έπιανε ύπνος. Η ώρα περνούσε. Έφτασαν μεσάνυχτα, και με τα μάτια

ακόμη ανοιχτά παρατηρούσε στον απέραντο ουρανό τ’ αστέρια και το φεγγάρι.

Εκεί που ήταν έτσι μονάχος, σκέφτηκε τη φοβερή ώρα της κρίσεως, αναλογίστηκε τις αμαρτίες του κι άρχισε να κλαίει με λυγμούς.

Ξαφνικά βλέπει να τραβιέται σαν αυλαία το στερέωμα τ’ ουρανού και να παρουσιάζεται από πίσω ο Κύριος Ιησούς Χριστός! Ήταν γιγάντιος και στεκόταν μετέωρος στον αιθέρα. Γύρω Του ήταν παραταγμένα όλα τα ουράνια τάγματα – άγγελοι, αρχάγγελοι... -πού Τον ατένιζαν με φόβο και τρόμο, με σεβασμό κι ευλάβεια πολλή.

Ό Κύριος έγνεψε στον αρχηγό ενός τάγματος, κι εκείνος ήρθε κοντά Του γεμάτος θάμπος και φρίκη.

– Μιχαήλ, άρχοντα της Διαθήκης, του είπε. Σήκωσε με το τάγμα σου τον πυρίμορφο θρόνο της δόξας μου και πήγαινε στην κοιλάδα του Ιωσαφάτ. Εκεί να τον στήσεις, για να ‘ναι έτοιμος στην παρουσία μου. Ναι, γιατί δεν θ’ αργήσει η ώρα της κρίσεως, οπότε ο καθένας θα πάρει την ανταπόδοση για τα έργα του. Κάνε γρήγορα, πλησίασε η μέρα. Θα πληρώσουν όσοι προσκύνησαν τα είδωλα κι αρνήθηκαν έμενα, τον πλάστη τους, όσοι ονόμασαν θεούς τις πέτρες και τα ξύλα, πού τους έδωσα για τις ανάγκες τους. Όλοι αυτοί θα συντρίβουν «ώς σκεύη κεραμέως»1 . Το ίδιο και οί εχθροί μου οί αιρετικοί, αυτοί πού τόλμησαν να με χωρίσουν άπό τον Πατέρα μου, αυτοί πού τόλμησαν να υποβιβάσουν σε κτίσμα το Παράκλητό μου Πνεύμα. Αλίμονο τους, ποιά κόλαση τους περιμένει! (περισσότερα...)